

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobce: **Mgr. V. V.**, narozený dne X
bytem X
adresa pro doručování: X
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2022, č. j. X, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 1. 2022, č. j. X, a ze dne 4. 10. 2021, č. j. X, **se zrušují** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 1. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2021, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 4. 10. 2021, č. j. X, podle

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), byl žalobci od 15. 7. 2021 přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 30. 8. 2021 byl žalobce podle § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění uznán od 28. 6. 2021 invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že rozhodnutí žalované považuje za nesprávné, neboť mu v přezkumném řízení byla uznána míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 55 % a určeno středně těžké postižení uvedené v kapitole V., položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Dle žalobce žalovaná při rozhodování správně nezohlednila lékařský posudek lékařky MUDr. J. ze dne 1. 11. 2021, ve kterém lékařka uvedla, že se jedná o reziduální schizofrenii. Ze závěru lékařky přitom plyne, že se jedná o zvláště těžké postižení, které je uvedeno v položce 3e. Žalobce uvedl, že je vystudovaný pedagog a byl zaměstnán jako učitel na gymnáziu, avšak jeho nemoc mu nyní neumožňuje toto zaměstnání vykonávat. S ohledem na svůj zdravotní stav musel omezit jeho výdělečnou činnost, a to výuku anglického jazyka, kterou zvládá minimálně a s velkými obtížemi, jelikož je vyžadován kontakt s lidmi. Dle žalobce pro své zdraví dělá maximum, absolvoval nesčetně lékařských vyšetření, psychologických sezení, vyzkoušel mnoho léků, dobrovolně nastoupil na psychiatrické oddělení Krajské zdravotní a. s., kde podstoupil elektrokonvulzivní terapii, avšak bez výsledků. Poté pobýval v Národním ústavu duševního zdraví, absolvoval denní stacionář na Psychosomatické klinice v Praze, ale vše bez úspěchu. Podrobně popsal projevy své nemoci a uvedl, že dále trpí depresivním syndromem, což nebylo dle žalobce v rozhodnutí zohledněno. Žalobce taktéž namítal nepřizvání k jednání ke zhodnocení zdravotního stavu. Uzavřel, že žádá přezkoumání svého zdravotního stavu a uznání invalidity III. stupně.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení s tím, že lékařský posudek vypracovaný pro námitkové řízení splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, který se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Dodala, že předmětem sporu je zjištění, zda k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní stav žalobce odpovídal některému ze tří stupňů invalidity dle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a zdůraznila, že se pro tento účel vychází ze zdravotnické dokumentace k tomuto datu a nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci vydané po tomto datu. Nad rámec žalovaná uvedla, že dne 22. 11. 2021 vydala rozhodnutí, kterým byla upravena výše invalidního důchodu žalobce z důvodu dodatečného zhodnocení doby studia. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhla provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem. V závěru navrhla, aby soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

Ústní jednání

4. Žalobce při ústním jednání dne 13. 9. 2022 odkázal na žalobu a dodal, že sama žalovaná ve svém vyjádření zdůraznila, že k posouzení jeho zdravotního stavu je příslušná Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která došla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce je 70 %.
5. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu plně odkázala na písemné vyjádření k žalobě ze dne 22. 3. 2022.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 6. 2022 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 6. 2022.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud předesílá, že se zabýval předmětnou žalobou přednostně pro závažné důvody ve smyslu § 56 odst. 1 s. ř. s., a to s ohledem na výsledek posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“).
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 20. 6. 2022, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. E. V. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, oddělení Lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 20. 12. 2021 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k mírně odlišnému závěru než je předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 30. 8. 2021 MUDr. J. A., avšak jednalo se taktéž o invaliditu II. stupně, rozdíl lékařky shledaly pouze v rozdílné položce téže kapitoly přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. MUDr. V. dne 20. 12. 2021 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 45

%. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje o 10 %, celkově činí 55 %. Kdežto posudková lékařka MUDr. A. v posudku ze dne 30. 8. 2021 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění.

11. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

12. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

13. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

14. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

15. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

16. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 5. 1. 2022, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
17. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 20. 12. 2021, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
18. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 20. 6. 2022. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. A. G. a vlastního přešetření žalobce při jednání pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 5. 1. 2022 byl 70%, což odpovídá invaliditě III. stupně.
19. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to reziduální schizofrenie, reziduální symptomatika je těžkého stupně, s hypochondrickými bludy a depresivním syndromem. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 70 % (rozmezí určené pro toto postižení je 70 % až 80 %). Posudková komise použila dolní hranici rozmezí, proto nemohla použít § 3 odst. 1 a 2 citované vyhlášky, tato hodnota se nadále nezvyšuje.
20. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
21. Lékařky posudkové komise přitom dospěly k odlišné kvalifikaci postižení žalobce než u předchozích posudků. Posudková komise zhodnotila stav žalobce jako zvlášť těžké postižení dle kapitoly V., položky 3e. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 70 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce splnil podmínku invalidity III. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70 % míru poklesu pracovní schopnosti.

22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
23. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
24. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2021, č. j. R-4.10.2021 – 427/790 625 2827, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s., z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v rozsahu III. stupně invalidity.
25. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce náhradu nákladů nepožadoval a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 13. září 2022

JUDr. Petr Černý, Ph. D. v.r.
samosoudce